

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 129
din 08.06.2012

privind acreditarea prestatorilor de servicii sociale

Publicat : 31.08.2012 în Monitorul Oficial Nr. 181-184 art Nr : 593 Data intrării în vigoare : 31.01.2013

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul **1. Obiectul** legii

Prezenta lege stabilește cadrul general privind crearea și funcționarea sistemului național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale, de asemenea principiile de bază, criteriile generale, modul și condițiile de acreditare a prestatorilor de servicii sociale.

Articolul **2. Noțiuni** principale

În sensul prezentei legi, noțiunile principale utilizate au următoarele semnificații:
acreditare – procedură prin care autoritatea națională de acreditare a prestatorilor de servicii sociale apreciază în mod oficial capacitatea funcțională, organizațională și administrativă a prestatorilor de a presta servicii sociale în corespundere cu legislația și standardele de calitate;

acreditare inițială – procedură care se aplică în cazul prestatorului de servicii sociale nou-înființat în vederea determinării capacității sale de a începe prestarea serviciilor sociale;

acreditare provizorie – recunoaștere condiționată a capacității prestatorului de servicii sociale de a presta astfel de servicii cu stabilirea unor recomandări specifice privind ajustarea serviciilor la standarde, recomandări care urmează a fi îndeplinite într-o perioadă limitată în timp;

certificat de acreditare – document eliberat de autoritatea națională de acreditare a prestatorilor de servicii sociale în conformitate cu prezenta lege și alte acte normative din domeniu, care certifică corespunderea capacităților funcționale, organizaționale și administrative ale prestatorului de servicii sociale, cât și dreptul acestuia de a presta servicii sociale de calitate;

certificat de acreditare inițială – document eliberat de autoritatea națională de acreditare a prestatorilor de servicii sociale în conformitate cu prezenta lege și alte acte normative din domeniu, care certifică corespunderea capacităților funcționale, organizaționale și administrative ale prestatorului de servicii sociale nou-înființat de a începe prestarea serviciilor sociale conform legislației;

evaluare – acțiunea de a aprecia din punct de vedere calitativ și cantitativ corespunderea serviciilor sociale prestate cu standardele de calitate din domeniu, constituind etapa principală a procedurii de acreditare, efectuată de către autoritatea națională de acreditare în domeniul serviciilor sociale;

raport de autoevaluare – act prin care prestatorul de servicii sociale reflectă nivelul corespunderii activității sale cu legislația din domeniu, inclusiv cu standardele de calitate;

standarde de calitate – norme obligatorii aprobate la nivel național, a căror aplicare garantează calitatea serviciilor sociale.

Articolul **3. Scopul** legii

Acreditarea prestatorilor de servicii sociale se face în scopul determinării, în baza standardelor de calitate ale acestor servicii, a capacității prestatorilor de servicii sociale, indiferent de tipul de proprietate, de forma juridică de organizare și de subordonarea administrativă, de a presta către populație servicii sociale calitative și în scopul sporirii răspunderii pentru respectarea standardelor de calitate.

Articolul 4. Sfera de aplicare a legii
Dispozițiile prezentei legi se aplică prestatorilor de servicii sociale specificați la art.7 din Legea nr.123 din 18 iunie 2010 cu privire la serviciile sociale, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare, avînd sediul în Republica Moldova.

Articolul 5. Principiile de bază ale acreditării
Acreditarea prestatorilor de servicii sociale se bazează pe următoarele principii generale:

- a) asigurarea calității serviciilor sociale, care prevede certificarea respectării criteriilor, indicatorilor și standardelor de calitate stabilite pentru servicii sociale accesibile, flexibile și adaptate nevoilor sociale sau care prevede evaluarea continuă a serviciilor sociale din partea autorităților statului și a prestatorilor în baza unui set de criterii, indicatori și standarde de calitate;
- b) egalitatea în drepturi a prestatorilor de servicii sociale, care prevede asigurarea drepturilor tuturor prestatorilor de servicii sociale, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, în condiții de tratament egal și nediscriminatoriu;
- c) prioritatea interesului public, care prevede că în îndeplinirea atribuțiilor funcționale ale reprezentanților sistemului național de acreditare interesul public este mai presus decît interesul personal;
- d) confidențialitatea, care prevede nedivulgarea informațiilor obținute în exercitarea funcției și neutilizarea acestora în interes personal;
- e) caracterul nonprofit, care prevede că mijloacele acumulate în urma acreditării prestatorilor de servicii sociale nu pot fi distribuite membrilor Consiliului național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale sau ai organelor de conducere ale acestuia, ci sînt folosite exclusiv pentru realizarea procesului de acreditare și pentru autogestiune;
- f) reprezentativitatea multidisciplinară, care prevede implicarea unei echipe profesionale și cooperarea tuturor părților interesate la toate etapele procesului de acreditare în vederea asigurării calității serviciilor sociale prestate;
- g) transparența deciziilor adoptate, care prevede asigurarea vizibilității deciziei și a rezultatelor procesului de acreditare prin comunicarea periodică și adecvată a acestora;
- h) participarea beneficiarului, care prevede implicarea activă a beneficiarilor de servicii sociale și, după caz, a familiilor acestora în procesul decizional și în cel de acordare a serviciilor sociale.

Capitolul II **CRITERII DE ACREDITARE A** **PRESTATORILOR DE SERVICII SOCIALE**

Articolul 6. Criterii de acreditare a prestatorilor de servicii sociale
Criteriile generale de acreditare a prestatorilor de servicii sociale sînt:

- a) baza tehnico-materială;
- b) activitatea economico-financiară;
- c) calificarea personalului;

d) conformitatea calității serviciilor sociale prestate cu standardele minime de calitate ale acestor servicii.

Articolul 7. Baza tehnico-materială
(1) Baza tehnico-materială a prestatorului de servicii sociale corespunde prevederilor legislației.
(2) Pentru obținerea certificatului de acreditare, prestatorul de servicii sociale face dovada că, în conformitate cu legislația în vigoare, dispune de:

- a) spații, proprii sau închiriate, corespunzătoare standardelor de calitate ale serviciilor sociale și normelor sanitaro-igienice, cu excepția serviciilor care nu necesită un sediu conform standardelor minime de calitate;
- b) echipament și utilaje corespunzătoare serviciilor sociale prestate.

Articolul 8. Activitatea economico-financiară
Activitatea economico-financiară a prestatorilor de servicii sociale care solicită acreditarea corespunde cu actele normative din domeniu.

Articolul 9. Calificarea personalului
(1) Personalul de specialitate al prestatorului de servicii sociale corespunde nivelului calificării cerute și posedă competențe în conformitate cu standardele din domeniul respectiv, respectă normele deontologice generale și cele ale eticii profesionale.

(2) Personalul administrativ al prestatorului de servicii sociale este constituit din specialiști cu un nivel de

calificare corespunzător standardelor serviciului prestat.
Articolul 10. Conformitatea calității serviciilor sociale
Calitatea serviciilor sociale prestate este asigurată în conformitate cu standardele de calitate ale fiecărui serviciu în parte.

Capitolul III

SISTEMUL NAȚIONAL DE ACREDITARE A PRESTATORILOR DE SERVICII SOCIALE

Articolul 11. Sistemul național de acreditare
Sistemul național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale este constituit din:
a) Consiliul național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale;
b) grupurile de experți în evaluare.

Articolul 12. Consiliul național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale
(1) Consiliul național de acreditare a prestatorilor de servicii sociale (în continuare – Consiliu) se instituie pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, are statut de persoană juridică, dispune de conturi trezoreriale, de ștampilă cu stema de stat și cu denumirea sa.
(2) Regulamentul de activitate și efectivul-limită ale Consiliului se aprobă de către Guvern.
(3) Cheltuielile de organizare și funcționare a Consiliului se acoperă din contul și în limita alocațiilor prevăzute de bugetul de stat, precum și din alte surse, conform legislației în vigoare.

Articolul 13. Atribuțiile principale ale Consiliului
Consiliul exercită următoarele atribuții principale:
a) înaintează Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în modul stabilit, propuneri ce vizează elaborarea actelor normative privind acreditarea prestatorilor de servicii sociale, a standardelor și programelor naționale;
b) stabilește criteriile de selectare a experților în evaluare;
c) stabilește atribuțiile grupurilor de experți în evaluare;
d) constituie și aprobă componența grupurilor de experți în evaluare;
e) elaborează criteriile de evaluare a activității experților;
f) aprobă planurile activității Consiliului;
g) decide cu privire la acreditarea sau neacreditarea prestatorilor de servicii sociale;
h) eliberează certificatul de acreditare;
i) notifică prestatorul de servicii sociale asupra deciziei de acreditare sau neacreditare;
j) efectuează evaluări inopinate ale prestatorilor de servicii sociale acreditați ca urmare a sesizărilor parvenite din partea organelor de drept, Inspecției sociale și a altor persoane juridice sau fizice;
k) suspendă și/sau retrage certificatul de acreditare;
l) examinează reclamațiile și soluționează litigiile ce țin de acreditarea prestatorilor de servicii sociale;
m) acordă consultanță în domeniul acreditării prestatorilor de servicii sociale;
n) organizează și desfășoară instruirii în domeniul acreditării prestatorilor de servicii sociale;
o) dezvoltă o colaborare internațională în domeniul acreditării prestatorilor de servicii sociale;
p) exercită alte atribuții prevăzute de legislația în domeniu.

Articolul 14. Drepturile Consiliului
Consiliul este învestit cu următoarele drepturi:
a) să realizeze activități în vederea implementării programelor sale de activitate, în modul stabilit de lege;
b) să solicite de la autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de la întreprinderi, instituții și organizații, informațiile necesare pentru buna desfășurare a activității sale;
c) să implice, prin acord mutual, reprezentanții ministerelor, ai altor autorități administrative centrale, ai autorităților administrației publice locale, precum și ai întreprinderilor, organizațiilor și instituțiilor, în procesul de examinare și soluționare a problemelor ce țin de competența sa funcțională;
d) să emită, în limita competențelor atribuite prin lege, instrucțiuni, indicații metodice, precum și alte acte privind domeniul său de activitate;
e) să implice experții din țară și din străinătate în vederea realizării sarcinilor și funcțiilor sale, conform legislației;
f) să efectueze vizite de evaluare a prestatorilor de servicii sociale;

- g) să monitorizeze modul în care prestatorii de servicii sociale își desfășoară activitățile pentru care au fost acreditați;
- h) să aibă acces la documentele prestatorilor de servicii sociale în procesul de evaluare și acreditare a acestora, în modul stabilit de legislație;
- i) să participe, în calitate de membru, la activitățile desfășurate de uniunile, asociațiile și societățile internaționale de acreditare;
- j) să reprezinte Republica Moldova în organismele internaționale de acreditare a prestatorilor de servicii sociale;
- k) să organizeze și să finanțeze activități editoriale în probleme ce țin de acreditare, inclusiv editarea unei publicații periodice și a unui îndrumar anual de informare sistematică a populației.

Articolul

15. Obligațiile

Consiliului

Consiliul

are

următoarele

obligații:

- a) să-și desfășoare activitatea în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, cu alte acte normative și cu prezenta lege;
- b) să asigure independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor, precum și transparența activității sale;
- c) să prezinte anual Guvernului și Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei rapoarte cu privire la activitatea sa și, după caz, propuneri și recomandări considerate necesare;
- d) să examineze cererile de solicitare a acreditării și să informeze prestatorul de servicii sociale cu privire la decizia de acreditare, acreditare inițială, acreditare provizorie sau de neacreditare, după caz;
- e) să transmită solicitantului de acreditare un exemplar al deciziei Consiliului și, după caz, certificatul de acreditare în termen de 5 zile lucrătoare de la emiterea deciziei;
- f) să ia decizia privind retragerea acreditării în termen de 10 zile lucrătoare de la data stabilirii temeiurilor pentru aceasta;

g) să aducă la cunoștința prestatorului de servicii sociale decizia privind suspendarea sau retragerea acreditării, cu indicarea temeiului legal, în cel mult 5 zile lucrătoare de la data constatării abaterilor în urma evaluării, în cazul suspendării, sau de la data adoptării deciziei, în cazul retragerii;

h) să examineze sesizările referitoare la procedura de acreditare ce i-au fost adresate direct sau remise de Parlament, Președinție, Guvern, de alte instituții și structuri, de persoane fizice și juridice;

i) să organizeze activitatea de propagare și explicare a legislației cu privire la procedura de acreditare.

Articolul

16. Grupurile de experți

de experți

în

evaluare

(1) Pentru a realiza evaluarea prestatorilor de servicii sociale, Consiliul creează grupuri de experți și aprobă componența lor nominală.

(2) Fiecare grup de experți se formează pentru perioada evaluării și acreditării prestatorilor unui tip de servicii sociale.

(3) Grupurile de experți sînt formate din specialiști cu o înaltă calificare profesională în diferite domenii, în funcție de tipul serviciilor sociale care urmează a fi acreditate.

(4) În componența grupurilor de experți pot fi incluși, după caz, reprezentanți ai prestatorilor de servicii sociale publice sau private, ai autorităților administrației publice locale, ai mediului academic, ai beneficiarilor de servicii sociale, precum și experți independenți.

(5) Grupurile de experți evaluează și stabilesc conformitatea serviciului social prestat cu standardele de calitate ale serviciului în cauză și prezintă Consiliului spre examinare raportul de evaluare a prestatorului de servicii sociale.

Capitolul IV

ACREDITAREA PRESTATORILOR

DE SERVICII SOCIALE

Articolul

17. Acreditarea

prestatorilor

de

servicii

sociale

Prestatorii de servicii sociale se supun acreditării, în mod obligatoriu, o dată la 5 ani, în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative din domeniu.

Articolul

18.

Condițiile

de

acreditare

a

prestatorilor

de servicii

sociale

(1) Prestatorii de servicii sociale sînt acreditați dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au fost constituiți în condițiile legii;

b) actul lor de înființare prevede inclusiv activități din domeniul serviciilor sociale;
c) confirmă posibilitatea de a obține resurse financiare suplimentare pentru asigurarea stabilității financiare și a durabilității procesului de prestare a serviciilor sociale;
d) dispun de personal cu pregătire profesională adecvată tipului de servicii sociale pentru care solicită acreditarea;

e) aplică standardele de calitate ale serviciilor sociale pentru care solicită acreditarea.

(2) Acreditarea prestatorilor de servicii sociomedicale se efectuează de către Consiliu, în coordonare cu Consiliul național de evaluare și acreditare în sănătate, în componența grupurilor de experți fiind incluși specialiști de profil din domeniul sănătății.

Articolul 19. Procedura de acreditare a prestatorilor de servicii sociale

(1) Procedura de acreditare se declanșează la data specificată în decizia Consiliului și durata ei nu poate depăși 3 luni.

(2) Regulamentul cu privire la procedura de acreditare a prestatorilor de servicii sociale este aprobat de Guvern.

Articolul 20. Documentele necesare pentru inițierea procedurii de acreditare

(1) Pentru inițierea procedurii de acreditare, prestatorii de servicii sociale depun la Consiliu următoarele documente:

- a) cererea de solicitare a acreditării;
- b) certificatul de înregistrare sau decizia de constituire;
- c) statutul.

(2) Drept temei pentru respingerea cererii de solicitare a acreditării servește neprezentarea tuturor documentelor necesare pentru acreditare stabilite la alin. (1), precum și depistarea de către Consiliu a unor date neveridice în documentele prezentate de solicitant.

Articolul 21. Etapele procedurii de acreditare a prestatorilor de servicii sociale

Acreditarea prestatorilor de servicii sociale se desfășoară în 4 etape:

- a) inițierea procedurii de acreditare, care prevede depunerea cererii, primirea documentației necesare și consultarea din partea Consiliului;
- b) autoevaluarea;
- c) evaluarea calității serviciilor sociale;
- d) adoptarea deciziei cu privire la acreditarea prestatorului de servicii sociale.

Articolul 22. Decizia cu privire la acreditarea sau neacreditarea prestatorului de servicii sociale

(1) Consiliul, în baza raportului și a recomandărilor grupului de experți, cât și a raportului de autoevaluare prezentat de prestatorul de servicii sociale, în termen de 10 zile lucrătoare, ia decizia cu privire la acreditarea sau neacreditarea prestatorului de servicii sociale.

(2) Consiliul aduce la cunoștința solicitantului, în termen de 3 zile lucrătoare, decizia de acreditare sau neacreditare.

(3) În cazul în care prestatorul de servicii sociale nu este de acord cu decizia de neacreditare emisă de Consiliu, acesta o poate contesta în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

(4) Deciziile de acreditare sau neacreditare emise de Consiliu se fac publice prin plasarea lor pe pagina web a Consiliului și prin publicarea lor în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Articolul 23. Eliberarea certificatului de acreditare

(1) Consiliul, în termen de 5 zile lucrătoare din data adoptării deciziei de acreditare, eliberează prestatorului de servicii sociale acreditat un certificat de acreditare valabil timp de 5 ani.

(2) Certificatul de acreditare se identifică prin număr, serie și perioada de valabilitate.

(3) Modelul certificatului de acreditare se aprobă prin ordinul ministrului muncii, protecției sociale și familiei.

Articolul 24. Decizia cu privire la acreditarea

provizorie a prestatorului de servicii sociale

(1) Prestatorul de servicii sociale este acreditat provizoriu dacă în timpul evaluării se constată necesitatea de a ajusta activitatea acestuia la standardele de calitate.

(2) Prestatorul de servicii sociale este informat în scris despre decizia Consiliului privind acreditarea provizorie, despre neconformitățile depistate, precum și despre perioada în care acestea urmează să fie înlăturate.

(3) Acreditarea provizorie are o durată de valabilitate de 12 luni de la data emiterii deciziei Consiliului.

(4) Prestatorul de servicii sociale poate solicita o reevaluare înainte de expirarea duratei de valabilitate a acreditării provizorii, dar nu mai devreme de 3 luni înainte de expirarea acestei perioade.

(5) Acreditarea provizorie nu poate fi urmată de o altă acreditare provizorie.

Capitolul V

ACREDITAREA ÎNȚĂLĂ A PRESTATORILOR DE SERVICII SOCIALE NOU-ÎNFIINȚĂȚI

Articolul 25. Acreditarea inițială

(1) Acreditării inițiale sînt supuși numai prestatorii de servicii sociale nou-înființați.

(2) Prestatorii de servicii sociale nou-înființați sînt supuși acreditării inițiale în mod obligatoriu înainte de admiterea beneficiarilor la aceste servicii și înainte de începerea prestării serviciilor sociale în cauză.

(3) Prestatorii de servicii sociale sînt acreditați inițial dacă îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 18.

(4) Prestatorii de servicii sociale acreditați inițial solicită acreditarea în termen de cel mult un an de la începutul activității lor.

Articolul 26. Procedura de acreditare inițială

(1) Procedura de acreditare inițială se declanșează la data înregistrării cererii de acreditare inițială a prestatorului de servicii sociale și nu poate depăși 30 de zile calendaristice.

(2) Documentele necesare pentru solicitarea acreditării inițiale, etapele procedurii de acreditare inițială și modul de luare a deciziei de acreditare inițială sînt prevăzute la art. 20, 21 și 22.

Articolul 27. Eliberarea certificatului de acreditare inițială

(1) Consiliul, în termen de 5 zile lucrătoare din data luării deciziei de acreditare inițială, eliberează prestatorului un certificat de acreditare inițială care este valabil timp de un an.

(2) Certificatul de acreditare inițială se identifică prin număr, serie și perioada de valabilitate.

(3) Modelul certificatului de acreditare inițială se aprobă prin ordinul ministrului muncii, protecției sociale și familiei.

Capitolul VI

SUSPENDAREA SAU RETRAGEREA CERTIFICATULUI DE ACREDITARE

Articolul 28. Evaluarea inopinată

(1) După acreditare, prestatorii de servicii sociale pot fi supuși evaluării inopinate în cazul în care Consiliul a fost sesizat de către organele de drept, de către Inspecția socială sau de către alte persoane juridice sau fizice cu privire la calitatea necorespunzătoare a serviciilor sociale prestate.

(2) În cazul în care se identifică necorespunderea calității serviciilor sociale cu standardele din domeniu, certificatul de acreditare poate fi suspendat sau retras.

Articolul 29. Suspendarea certificatului de acreditare

(1) Certificatul de acreditare a prestatorului de servicii sociale poate fi suspendat de către Consiliu în următoarele condiții:

a) prestatorul nu mai îndeplinește criteriile prevăzute de legislația cu privire la acreditare;

b) nu au fost respectate condițiile prevăzute la art.18;

c) s-au depistat neconformități în prestarea serviciilor sociale.

(2) Decizia privind suspendarea certificatului de acreditare se comunică prestatorului de servicii sociale în scris, în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării abaterilor ca urmare a evaluării.

(3) Pe perioada suspendării certificatului de acreditare, prestatorul de servicii sociale nu are dreptul de a presta serviciile sociale pentru care a fost acreditat.

(4) Suspendarea certificatului de acreditare încetează dacă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării deciziei de suspendare, prestatorul dovedește înlăturarea cauzelor care au stat la baza acestei decizii.

(5) În cazul în care prestatorul de servicii sociale nu este de acord cu decizia Consiliului privind suspendarea certificatului de acreditare, acesta o poate contesta în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Articolul 30. Retragerea certificatului de acreditare

(1) Retragerea certificatului de acreditare se face în baza:

- a) cererii prestatorului de servicii sociale;
- b) deciziei cu privire la anularea înregistrării prestatorului de servicii sociale;
- c) deciziei de lichidare sau reorganizare a serviciului social;
- d) identificării unor date neautentice în documentele prezentate Consiliului;
- e) neînlăturării, în termenul stabilit, a circumstanțelor care au condus la suspendarea acreditării;
- f) nerespectării repetate a prescripțiilor privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de acreditare;
- g) altor cazuri prevăzute de legislație.

(2) Consiliul adoptă decizia privind retragerea certificatului de acreditare în termen de 10 zile calendaristice de la data stabilirii temeiurilor pentru aceasta și o aduce la cunoștința prestatorului de servicii sociale, cu indicarea temeiului retragerii certificatului de acreditare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

(3) Prestatorul de servicii sociale este obligat, în decurs de 5 zile lucrătoare de la data primirii notificării de retragere a certificatului de acreditare, să restituie Consiliului certificatul de acreditare.

(4) Prestatorul de servicii sociale căruia i s-a retras certificatul de acreditare poate să depună o nouă cerere de acreditare doar după expirarea a 6 luni de la data retragerii certificatului de acreditare.

(5) Prestatorul de servicii sociale căruia i s-a retras de 2 ori certificatul de acreditare pentru prestarea unui anumit tip de serviciu social pierde dreptul de a mai fi acreditat pentru serviciul respectiv.

(6) În cazul în care prestatorul de servicii sociale nu este de acord cu decizia Consiliului privind retragerea certificatului de acreditare, acesta o poate contesta în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Capitolul VII
SOLUȚIONAREA LITIGIILOR CE ȚIN DE APLICAREA
PREZENTEI LEGI RĂSPUNDEREA PENTRU
NERESPECTAREA LEGISLAȚIEI

Articolul 31. Soluționarea litigiilor

(1) Litigiile privind acreditarea prestatorilor de servicii sociale care nu pot fi soluționate pe cale amiabilă de către părțile interesate sînt transmise spre soluționare instanțelor de judecată conform legislației.

(2) Actele administrative prin care sînt lezate drepturile sau interesele legitime ale persoanei fizice sau juridice implicate în procesul de acreditare a prestatorilor de servicii sociale pot fi atacate în instanța de contencios administrativ.

Articolul 32. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea în conformitate cu Codul penal și Codul contravențional.

Capitolul VIII
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 33

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

- a) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;
- b) va elabora și va aproba actele normative prevăzute de prezenta lege.

Articolul 34

Prestatorii de servicii sociale care își desfășurau activitatea la data intrării în vigoare a prezentei legi sînt supuși, în mod obligatoriu, procedurii de acreditare în condițiile stabilite de legislație.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr. 129. Chișinău, 8 iunie 2012.